

DECIZIE

17 iulie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul	Valeriu Doagă
Judecătorii:	Ion Vîlcov, Ion Corolevschi, Iurie Șumcov și Vera Macinskaia

examinând recursul declarat de Mohammadifard Gholamali,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Mohammadifard Gholamali
împotriva Ministerului Tehnologiei Informației și Comunicațiilor al Republicii Moldova
cu privire la contestarea actului administrativ, încasarea prejudiciului moral și a
cheltuielilor de judecată,

împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2012 prin care a fost
respinsă cererea lui Mohammadifard Gholamali ca fiind nefondată

constată

La 22 iunie 2012 Mohammadifard Gholamali a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Ministerului Tehnologiei Informației și Comunicațiilor al RM, cu
privire la contestarea actelor administrative, repararea prejudiciului moral și încasarea
cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, s-a născut la data de 30 decembrie
1969, în orașul Khong din provincia Fars din sudul Iranului. După finisarea studiilor și
terminarea serviciului militar a plecat în Emirate, apoi în anul 1994 a plecat în România.
A făcut studiile la facultatea de Psihologie și Asistență Socială din Iași, unde a făcut
cunoștință cu actuala lui soție, iar în anul 1998 s-a transferat cu studiile la Universitatea
de Stat din Moldova.

Mai indică reclamantul că în anul 2004 s-a stabilit cu traiul în satul Trușeni, mun.
Chișinău. La data de 16 noiembrie s-a căsătorit cu Tanachi Tatiana, din această
căsătorie are și copii. După ultimele evenimente petrecute în Iran a hotărât să se
stabilească cu traiul împreună cu familia în Moldova.

Afirmă reclamantul că la 21 ianuarie 2011 a depus cerere de dobândire a cetățeniei Republicii Moldova și acordării de azil politic prin naturalizare la Biroul de Documentarea cetățenilor străini în mun. Chișinău. Cererea a fost examinată și prezentată la Comisia pentru problemele cetățeniei și acordării de azil politic pe lângă Președintele RM la data de 10 iunie 2011. Prin hotărârea din 20 decembrie 2011, i s-a refuzat acordarea cetățeniei pe motiv că „desfășoară activitate care periclitează securitatea statului, ordinea publică, sănătatea și moralitatea populației”.

Indică reclamantul că, la data de 10 mai 2012 a înaintat o cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea hotărârii din 20 decembrie 2011 în partea neacordării cetățeniei și eliberarea copiilor de pe hotărâre. Cererea a fost reexaminată și a fost informat că i s-a refuzat acordarea cetățeniei Republicii Moldova.

Consideră că, prin această hotărâre a fost lezat în drepturi și din acest motiv s-a adresat cu cerere de chemare în judecată.

Solicită reclamantul Mohammadifard Gholamali declararea neîntemeiată a hotărârii Comisiei pentru problemele cetățeniei și acordării de azil politic de pe lângă Președintele Republicii Moldova din data de 20 decembrie 2011, declararea neîntemeiată a refuzului Ministerului Tehnologiei Informației și Comunicațiilor al RM privind acordarea cetățeniei lui Mohammadifard Gholamali, obligarea Comisiei pentru problemele cetățeniei și acordării de azil politic să emită o hotărâre prin care să accepte acordarea cetățeniei, obligarea Ministerului Tehnologiei Informației și Comunicațiilor al RM să elibereze documente privind acordarea cetățeniei, să se încaseze de la Ministerului Tehnologiei Informației și Comunicațiilor al RM cheltuielile de judecată suportate în mărime de 5 000 lei și paguba morală în mărime de 100 000 lei.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2012 acțiunea a fost respinsă integral, ca fiind nefondată.

Invocând ilegalitatea acestei hotărâri, la 21 martie 2013 Mohammadifard Gholamali a depus cerere de recurs, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a hotărârii contestate cu remiterea pricinii spre rejudecare în prima instanță în alt complet de judecată.

Recurentul Mohammadifard Gholamali în motivarea recursului a indicat că instanța de judecată nu a examinat obiectiv temeiul refuzului în acordarea cetățeniei.

Indică recurentul că întrunește toate condițiile cerute de lege pentru a obține cetățenia RM.

Din materialele cauzei rezultă că copia hotărârii recurate a fost expediată în adresa părților la 22 februarie 2013. Totodată materialul probator atestă înscrisul prin care la aceeași dată recurentul confirmă recepționarea copiei. Din aceste considerente Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat în termen.

La 15 aprilie 2013 în adresa Curții Supreme de Justiție a parvenit referința din numele ÎS „CRIS „Registru”.

Conform modificărilor operate la Codul de procedură civilă, prin Legea nr.155/05.07.12, în conformitate cu art. 444 CPC RM, recursul se examinează fără înștiințarea părților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele expuse în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea hotărârii primei instanțe, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin.(1) lit. a) CPC, instanța, după de judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină hotărârea primei instanțe.

Conform art. 1 alin. (2) al Legii contenciosului administrativ, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

La studierea materialelor cauzei s-a constatat cu certitudine că, Mohammadifard Gholamali a depus cerere de dobândire a cetățeniei Republicii Moldova și acordării de azil politic prin naturalizare la 21 ianuarie 2011 la Biroul de Documentarea cetățenilor străini în mun. Chișinău.

Cererea a fost examinată de organele competente și prezentată la Comisia pentru problemele cetățeniei și acordării de azil politic de pe lângă Președintele RM la data de 10 iunie 2011.

Prin Hotărârea Comisia pentru problemele cetățeniei și acordării de azil politic de pe lângă Președintele RM din 20 decembrie 2011 reclamantului Mohammadifard Gholamali i s-a refuzat acordarea cetățeniei în conformitate cu prevederile art. 20 lit. d) din Legea cetățeniei Republicii Moldova nr. 1024-XIV din 02.06.2000, adică pe motiv că desfășoară activitate care periclitează securitatea statului, ordinea publică, sănătatea și moralitatea populației.

La data de 10 mai 2012 a înaintat o cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea hotărârii din 20 decembrie 2011 în partea neacordării cetățeniei reclamantului și eliberarea copiilor de pe hotărâre.

Reclamantul Mohammadifard Gholamali solicită declararea neîntemeiată a Hotărârii Comisiei pentru probleme cetățeniei și acordării de azil politic din data de 20 decembrie 2011, acțiunea fiind îndreptată împotriva Ministerului Tehnologiei Informației și Comunicațiilor al RM, organ care nu este abilitat cu atribuții decizionale privind refuzul sau acordarea cetățeniei.

În această ordine de idei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră oportun de a reitera prevederile art. 88 din Constituție Republicii Moldova, și anume că numai Președintele Republicii Moldova soluționează problemele cetățeniei Republicii Moldova și acordă azil politic.

Iar conform art. 31 din Legea cetățeniei nr.1024 din 02 iunie 2000, pentru examinarea prealabilă a problemelor cetățeniei Republicii Moldova, pe lângă Președintele Republicii Moldova funcționează Comisia pentru problemele cetățeniei și acordării de azil politic, al cărei mod de organizare și funcționare se stabilește în regulament, aprobat de Președintele Republicii Moldova. Prin urmare doar această Comisie are dreptul de a verifica actele solicitantului prevăzute de lege și de a prezenta propunerile către Președinte, căruia îi aparține în cele din urmă dreptul de a decide asupra acordării sau neacordării cetățeniei statului RM.

În conexiunea celor relatate, instanța de recurs reține concluziile elaborate de instanța de fond și consideră că justificat s-a stabilit faptul că în litigiul examinat a fost indicat un pârât necorespunzător. Or, Ministerul Tehnologiei Informației și Comunicațiilor al RM nu este autoritatea publică abilitată de a acorda cetățenia și de a soluționa problemele neacordării ei, așa cum rezultă din cererea reclamantului.

Conform prevederilor art. 28 din Legea cetățeniei, Ministerul Tehnologiei Informației și Comunicațiilor și organele lui primesc de la persoanele cu domiciliul legal și obișnuit pe teritoriul Republicii Moldova, în condițiile prezentei legi, cereri privind dobândirea cetățeniei prin naturalizare și privind redobândirea cetățeniei Republicii Moldova, verifică documentele prezentate în vederea corespunderii acestora cerințelor prezentei legi.

Mai mult ca atât, prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 11 din 30 octombrie 2012 a fost declarată neconstituțională sintagma din articolul 28 lit. a) a Legii cetățeniei: „În cazul întrunirii tuturor condițiilor prevăzute de legislația în vigoare, ministerul și organele lui întocmesc un aviz argumentat și, împreună cu avizele Ministerului Afacerilor Interne, Serviciului de Informații și Securitate și cu cererea solicitantului, îl expediază Președintelui Republicii Moldova spre soluționare.

Ceea ce denotă faptul că Ministerul Tehnologiei Informației și Comunicațiilor al RM nu are atribuția de a se expune asupra acordării sau neacordării cetățeniei, ci numai de a primi cererile respective de la solicitanți și de a verifica corespunderea acestora cu cerințele legii.

De asemenea Curtea Constituțională statuează că, numai Comisia, formată, în conformitate cu art. 31 al Legii cetățeniei, „pentru examinarea prealabilă a problemelor cetățeniei”, este în drept să verifice actele solicitantului prevăzute de lege și să prezinte propunerile respective Președintelui, căruia îi aparține dreptul decizional.

Prin urmare, instanța de recurs constată că acțiunea înaintată de Mohammadifard Gholamali corect a fost respinsă ca neîntemeiată de către prima instanță, or atribuțiile ce-i revin Ministerului Tehnologiei Informației și Comunicațiilor al RM nu echivalează cu soluționarea în fond a cererii de acordare a cetățeniei, atribuție ce-i aparține nemijlocit șefului statului în corespundere cu prevederile Constituției și Legii cetățeniei Republicii Moldova.

De asemenea, instanța de recurs consideră că argumentele recurentului-reclamant în partea declarării neîntemeiate a hotărârii Comisiei pentru problemele cetățeniei și acordării de azil politic din 20 decembrie 2011 și a încasării din contul Ministerului Tehnologiei Informației și Comunicațiilor al RM a prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, corect au fost respinse de instanța de fond deoarece au fost îndreptate împotriva unei autorități publice care nu a emis actul contestat.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că pricina a fost examinată sub toate aspectele, cu aplicarea corectă a normelor de drept material și procedural, iar argumentele expuse în cererea de recurs sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide respingerea recursului declarat de Mohammadifard Gholamali, cu menținerea în vigoare a hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

decide

Se respinge recursul declarat de Mohammadifard Gholamali.

Se menține hotărârea Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2012 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Mohammadifard Gholamali împotriva Ministerului Tehnologiei Informației și Comunicațiilor al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele , judecătorul:

Judecătorii:

Valeriu Doagă

Ion Vîlcov

Ion Corolevschi

Iurie Șumcov

Vera Macinskaia